

SLUŽBA MÁ ZMYSEL

A tak, moji milovaní bratia, buďte pevní, nepohnutelní, rozhojňujúci sa vždycky v diele Pánovom vediac, že vaša práca nie je márna v Pánovi.

1.Kor.15.58

Často si ľudia kladú otázky, keď ideme na evanjelizáciu a na pozvanie príde jeden človek alebo iba niekoľko ľudí, či vôbec má a malo tie roky zmysel slúžiť Bohu, kázať evanjelium, modliť sa za chorých a pod.

Aj mne často napadla takáto otázka.

Nie je to nič nebiblické alebo mimoriadne, ak sa vynoria takéto otázky.

V Biblii čítame o mociplnej nádhernej službe jedného z najväčších starozákonných prorokov – proroka Eliáša.

Božie slovo nám podáva správu o tom, ako vyslobodil krajinu a Boží ľud Izrael spod strašnej kliatby a súdu, ktoré viseli nad celou zemou a vyvolali duchovnú, hospodársku, ekonomickú a celkovú morálnu krízu v krajine a národe.

V krajine, na čele ktorej stál bezbožný kráľ Achab so svojou manželkou Jezábel' (v skutočnosti vládla Jezábel', ktorá bola fénická princezná ... doniesla so sebou a presadila v zemi kult boha svojho národa Bála a ženskej bohyně Aštarot; Izrael mal slúžiť jedinému pravému Bohu, Bohu Abraháma, Izáka, Jakoba - Hospodinovi), vytvorili pevnú nábožensko-politickú vládu mašinériu, ktorá oddelila zem a ľud od Božieho slova a tým od jediného pravého žehnajúceho Boha. Vládli pomocou falošných prorokov a kňazov, ktorí realizovali ciele a plány Achaba a jeho manželky

v zemi. Nainštalovali pohanskú zbožnosť, zaviedli modlárstvo a pevne zorganizovali celú krajinu. Výsledok bol hlad, bieda, frustrácia, nepokoje, morálna skazenosť, bieda, duchovná smrť v krajine. Všetko navonok krásne fungovalo, ľud však nedokázal vidieť skutočný duchovný stav seba ani celého ľudu a nikto nebol schopný urobiť žiadne zmeny v krajine. Vtedy bol Bohom poslaný do služby Eliáš. Zázračným spôsobom na vrchu Karmel odhalil falošných prorokov a ich falošného Boha, ukázal moc pravého Boha, zvolal oheň na zem, vyslobodil ľud z modlárstva a zaviedol pravú bohoslužbu. Ľudu sa otvorili oči, zahnali falošných prorokov a konečne mohol prísť vytúžený dážď – duchovný i materiálny.

Zemou vanul čerstvý vietor Ducha Svätého, rozlieval sa život, radosť, všetko ožilo.

Jezábel' však spolu s Achabom zúrili.....a Eliáš musel utekať.

A napriek úžasnému duchovnému víťazstvu a úspechu sa cítil strašne unavený a mal zvláštne pocity frustrácie.

Prišli na neho podobné otázky, ktoré často trápia ľudí i v dnešných dňoch: má to zmysel, načo to všetko, keď sa dejú takéto veci? ...

Priniesol uzdravenie pre celý ľud, ale on bol veľmi vyčerpaný, zdal sa prebytočný, videlo sa mu všetko nezmyselným.

Vravel si, že nie je lepší ako otcovia, dokonca si želal zomrieť.

Tak to je jednoznačne pôsobenie satana v živote človeka, často a spravdla to prichádza cez službu ducha jezabel' – ducha čarodejníctva. Ale Boh nikdy nenechá svojich ľudí v problémoch. Vždy letí na pomoc svojim deťom a svojim služobníkom.

Poslal k Eliášovi anjela (anjel po grécky angelos – posol; niekto kto prináša posolstvo alebo správu od Boha).

Nezabudni, že Eliáš bol vyčerpaný a unavený ani nie tak od cudzích prorokov (hlavne cudzozemky Jezabel'), ale viac bol vyčerpaný od vlastného ľudu, napriek veľkému zázračnému víťazstvu nad modlárstvom.

Anjel mu doniesol posolstvo, správu a nebeský pokrm. Nebeský pokrm, ktorý ho posilnil, občerstvil, pozdvihol a zahnal diabla, jeho reči a myšlienky preč z Eliášovho srdca, hlavu a jeho blízkosti vôbec.

Vtedy poslala Jezabel' posla k Eliášovi s odkazom: Tak nech mi učinia bohovia a tak nech pridajú, že zajtra o tomto čase učiním to, aby bola tvoja duša jako duša jedného z nich.

A on vidiac, čo sa strojí, vstal a odišiel pre záchranu svojho života a prišiel do Bér-šeby, ktorá patrí Júdovi, a svojho sluhu nechal tam.

A sám išiel púšťou cesty jedného dňa a prídúc sadol si pod nejakým jalovcom a žiadal si zomrieť a povedal: Už teraz dost', ó, Hospodine, vezmi moju dušu, lebo nie som lepší ako moji otcovia.

Potom si ľahol a usnul pod nejakým jalovcom. A hľa, tod', anjel sa ho dotkol a riekol mu: Vstaň, jedz!

A keď sa podíval tu hľa, pri jeho hlave bol koláč, pečený na uhli, a nádoba vody. A keď pojedol a vypil, zase si ľahol.

A anjel Hospodinov sa vrátil podruhé a dotkol sa ho a riekol: Vstaň, pojedz, lebo máš priveľkú cestu pred sebou.

AJ ODMENU

Vtedy vstal, pojedol a vypil a išiel v sile toho pokrmu štyridsať dní a štyridsať noci až na vrch Boží Horeb.

1.Kr. 19.2-8

Eliáša prišiel posilniť anjel priamo z neba. Keď bol unavený, vyčerpaný, keď si už iba ľahol spať, lebo už nič nevládal vymyslieť, urobiť. Naozaj už nemal chuť ani žiť. Nemal inšpiráciu, motiváciu do života a k službe, načo to je všetko vôbec, keď za jeho službu, ktorá priniesla mnohým, v tomto prípade celému ľudu vyslobodenie, uzdravenie, požehnanie, dážd' z neba, prišiel útok – dokonca útok proti životu.

A nikto sa ho ani nezastal, nikto Bohu neďakoval za jeho službu, nikto mu neposkytol ochranu, už si na neho ani nespomenuli...

Zázračný príchod dažďa chápali ako nejakú normálnu bežnú a samozrejmu vec alebo dokonca ako vypočutie svojich vlastných modlitieb. Každý hovoril: "To ja som sa modlil, to mňa Boh vypočul, to pre moje modlitby prišiel dážd'..."

Ach, človeče falošný, pyšný, zradný, domýšľavý....

Či to nebola Eliášova modlitba, ktorá vypôsobila najprv to, že sa ukázal na oblohe obláčik, potom veľký oblak, vzápätí zatiahla celú oblohu čiernymi mrakmi až napokon po 3 a 1/2 rokoch sucha, konečne začalo liať a celá popukaná, vyschnutá zem bola čochvíľa presiaknutá životodarnou tekutinou a tešila sa z nebeskej vlahy?

"A stalo sa po siedme, že povedal: Hľa, obláčik ako dlaň človeka vystupuje od mora. Vtedy mu riekol: Iď hore, povedz Achabovi: Zapriahni do

voza a sídi dolu, aby ťa nezadržal dážd'.

A stalo sa po malej chvíli, že sa nebesia začernili oblakmi a vetrom, z čoho bol veľký dážd'. Achab vysadol na voz a išiel do Jizreela.

A ruka Hospodinova bola s Eliášom, ktorý podpášuc svoje bedrá bežal pred Achabom až potiaľ, kde už vchádzaš do Jizreela."

1.Kr.18.44-46

Kto si na to spomenul, kto videl za tým službu Eliášovu?

Nikto.

Eliáš už ani nemal chuť žiť.

Anjel mu však priniesol pokrm, ktorý ho posilnil. Ten pokrm nebol fyzický, nebol to pokrm pre telo.

Bol nebeský pokrm, pokrm pre jeho ducha.

Donesol mu dotyk, inšpiráciu, motiváciu, chuť žiť a slúžiť, posilnenie-nie hocikaké, ale nebeské.

Priniesol mu správu: "Boh je s tebou, Boh vidí tvoju vernú službu, čo si urobil a robíš, je veľmi dobré, má to nielen zmysel, ale aj odmenu, tvoje miesto je na vrchu Božom, poď sem hore, máš pred sebou veľkú cestu."

Nikto z ľudí ho nepovzbudil, nevedel, nechcel, ...Boh poslal anjela-posla a ten ho posilnil.

Eliáš vstal, pojedol, vypil, a išiel v sile tej pravdy, že Boh je s ním. Nastúpil na veľkú slávnú cestu a kráčal hore na vrch Boží .... kde sa stretol s Hospodinom a slúžil Mu s veľkým zápalom, pomazaním, nadšením naďalej.

Presne podľa Božích pokynov pomazal miesto seba Elizeja za proroka a za kráľa nad Izraelom Jehuva.

Urobil všetko s obrovskou radosťou a chuťou a novou silou, ktorú

dostal od Boha.

A úplne nakoniec, odišiel slávne - preslávne domov do neba na ohnivom voze....

Pán si ho vzal k sebe do svojej nebeskej slávy.

"A stalo sa, jako tak išli pozvoľna a shovárali sa, že hľa, ohnivý voz a ohnivé kone ich oddelily jedného od druhého, a tak vystúpil Eliáš vo chríci hore do neba."

2.Kr. 2.11

Pán pošle niekedy aj iných poslov - anjelov, nie priamo z neba, ale zo zeme.

Pozemských poslov, aby povzbudil svojich služobníkov, ktorí donesú dokonca po mnohých rokoch úžasné a krásne svedectvá o tom, ako sa ich Pán zázračne dotkol.

V posledných dňoch nás vyhľadali ľudia, ktorí pred mnohými rokmi cez moju službu prijali zázrak.

O to je to potešujúcejšie, že ešte aj po toľkých rokoch uzdravenia, oslobodenia a dotyky, ktoré cez moju službu zažili, zostávajú pre nich mocné, silné, nezabudnuteľné.

Títo milí a vzácní ľudia sa kdesi po službe stratili, aby sa vynorili v pravý čas na správnom mieste a priniesli posilnenie, povzbudenie, Božie posolstvo, Boží pohľad na službu, jednou vetou to, čo si Boh myslí o službe.

Niekoľko takýchto nádherných svedectiev, ktoré pôsobili ako kvapka čerstvej nebeskej vody na ducha a dušu, nám priniesli títo ľudia, ktorí nás dlhé roky hľadali a túžili sa s nami podeliť o tú obrovskú radosť, ktorú dodnes majú zo zázračného Božieho dotyku, cez modlitby a moju službu.

Želám aj tebe príjemné osvieženie, občerstvenie, Boží dotyk, posilnenie, z týchto nasledujúcich svedectiev....

Boh ich poslal ako anjelov, aby ukázal mne i tebe, ako On zmýšľa o tejto službe, aký má názor na túto službu.

Títo, ľudia, aj keď nežijú aktívny život v cirkvi(žiaľ), sú nesmier-

ne vďační Bohu za zázrak, ktorý dostali, nezabudnuteľne si pamätajú, čo zažili, čo sa im stalo, sú si istí, že odvtedy je Ježiš s nimi, celý čas roky a roky vedia, že Ježiš ich chráni, stráži, stará sa o nich,....

Vždy som bol pripravený ísť a kázať evanjelium a modliť sa hoc aj za jediného človeka a bol som Pánovi vďačný za každého človeka, ktorý bol úprimne ochotný ísť so mnou a spolu slúžiť. Pán Ježiš má odkaz pre mňa i pre teba.

Odkazuje : Áno, vždy to malo, má a aj bude mať zmysel a aj odmenu táto služba, aj keby celý svet pochyboval a postavil sa proti službe.

Počul si už vetu: "Kto zachrá-

ni jedného človeka, ten zachráni celé ľudstvo, celý vesmír, celý svet!"?

Pán Ježiš to povedal ešte krajšie:

"Čo sa vám zdá, keby mal niektorý človek sto oviec, a keby jedna z nich zablúdila, či nezanechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nejde a nehľadá tej zablúdilej?"

A keď sa stane, že ju najde, ameň vám hovorím, že sa jej viacej raduje ako tým deväťdesiatim deviatim nepoblúdilym.

Zrovna tak, nie je vôľa vašeho Otca, ktorý je v nebesiach, aby zahynulo čo len jedno z týchto maličkých."

Mt. 18.12-14

Áno, ak má niekto Ducha Ježišovho, ten sa teší nájdeniu jednej stratenej ovečky.

My sme tých svedectiev počuli vďaka Pánu neúrekom, tieto posledné pôsobili naozaj ako balzam na ducha, ako pokrm, ktorý priniesol anjel z neba pre Eliáša.

To posilnenie treba však s otvoreným a radostným srdcom prijať, ... vstať a kráčať ďalej.

Vďaka a sláva Pánu Ježišovi, za tieto krásne zázraky.

Prajem Ti dobrú chuť, Boh Ťa žehnaj.

Mikuláš Gőcze

NIEKOĽKO SVEDECTIEV

"Hľadala som pastora "Guzyho" (Gőczeho) pätnásť rokov, aby som sa mu poďakovala," vrela lámanou slovenčinou zmiešanou s ruštinou sestra Alla z Talinu.

Pani Alla

Prešov

Na minuloročnej misii v Prešove nás prekvapila jedna staršia, už skoro bielovlasá pani svojim radostným prejavom a tancovaním. Až neskôr sme sa dozvedeli, kto to je.

pastora „Guzyho“ ešte spred vyše pätnástich rokov z evanjelizácie v športovej hale v Košiciach. S nadšením v hlase a so šťastnou tvárou nám ukazovala nohy, ako si poskakuje a ako vie tancovať.

Predstavila sa nám lámanou slovenčinou, premiešanou slovami a spojeniami v ruštine, ako pani Alla Tóthová pôvodom z Talinu (Estónsko), že má 60 rokov a pamätá si nášho

vat'. Dost' nechápavo sme na ňu pozerali, čo to má asi byť, nevedeli sme, prečo to robí. Svojou ruskou slovenčinou nám vykladala, že má zdravé nohy, vie skákať a nič ju nebolí, že je v poriadku. A za to

všetko sa chcela pastorovi „Guzymu“ veľmi poďakovať a porozprávať mu, ako cez jeho službu Ježiš zasiahol do jej života, ako zažila vtedy na modlitbe veľký zázrak, na ktorý nezabudla a odvtedy jej pán Ježiš neustále pomáha a zachraňuje ju. Nedalo jej, aby sa s nami o tom nepodelila a už aj sa pustila do rozprávania, nevedela od radosti, čo skôr hovoriť. Začala vysvetľovať, že keď uvidela plagát a na ňom pastorovu tvár, veľmi sa potešila, že ho konečne uvidí, lebo ho hľadala celé roky, všade sa pýtala na neho, nevedela ho však nikde nájsť, ani jej známi ho nenašli.

Na Hlavnú ulicu, kde sa deň predtým konala naša akcia, nemohla prísť, pretože ešte pracuje, len sa tam pristavila a utekala do roboty. Ale prišla do Solivaru, a to i napriek tomu, že cestovala sem až viac ako 20 minút spojom zo svojho bydliska na druhom konci Prešova. Pred rokmi v Košiciach, kde vtedy žila, sa zúčastnila dvakrát na evanjelizačných večeroch, v roku 1994 aj prijala Pána Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa. Na jednej takej akcii pred rokmi v Košiciach bola zázračne uzdravená. Mala problémy s pohybovým aparátom a nevládala chodiť. Na

nosti všetkých. Cítila na sebe kontakt, ako hovorí, cítila moc, silu ešte pred kladením rúk. Bol to „položiteľný efekt“ (citujem). Pastor jej povedal, podte hore, nespádnate a po tej výzve ju niečo vystrelilo a ona skoro akoby vyletela po schodíkoch na pódium a už s pastorom pobehovala hore - dole. Odvtedy nemá žiadne problémy s nohami, je v poriadku a je šťastná a celkovo je zdravá. Odvtedy sa nestretla s ničím takým. Cítila, že pastor kladením rúk chcel odovzdať moc aj iným (jej slová), ktorú dostal od Pána, cítila, ako sa až sám pastor vtedy rozdával. Citlivo cítila prítomnosť Ježišovu (jej slová), až chvenie, silu, ktorá prichádzala od Ježiša cez pastora k nej. Cítila lásku, nádhernú prítomnosť a odvtedy každému hovorí o tom, čo zažila. Neskôr sa presťahovala do Prešova. V živote potom zažila aj katastrofy: po zrážke s autom letela ako stíhačka a padla do zeme a ani po 3 röntgenoch nebolo nič vidieť, žiadnu zlomeninu a lekári priam neverili, že sa jej nič vážne nestalo. Lekár vtedy povedal, že je to zázrak, že po takomto náraze jej nič nie je. Že je to „čudo“, ona mu však povedala, že ju zachránil pán Ježiš. Neskôr

zásluhou Ježišovo zázraku zostáva živá. A každému, koho stretne, hovorí svedectvá.

Na záver nám ešte veselo zatancovala, ukazovala nohy a ruky, aby sme videli, aká je odvtedy naozaj zdravá a zaželala pastorovi, nech v tejto službe naďalej pokračuje, lebo vidí, že Boh v jeho službe naozaj robí zázraky.

Zázrak sa udial pred 14 rokmi a trvá dodnes.

Gelnica

A ešte jeden krátky príbeh z Gelnice. Mladý muž menom Róbert Lacko bol s manželkou na jednej našej akcii v Košiciach asi pred 14 rokmi. Manželka bola vtedy zázračne uzdravená z migrény. Odvtedy nás hľadal všade. Nevzal si vtedy kontakt na nás. Dopytoval sa kadekoho, vyhľadával na internete, ale pod starším názvom Meč Ducha, no nenašiel nás. V tom období pracoval v Košiciach, neskôr prešiel do Prešova, kde pracuje dodnes. Nezabudol však na zázrak, ktorý jeho manželka zažila. Minulý týždeň v piatok bol so svojimi malými deťmi na kultúrnom podujatí tu, v tomto kultúrnom dome a čo nevidel na dverách? Plagát a z neho sa naňho díval nik iný ako pastor, ktorý sa vtedy v Košiciach modlil za jeho ženu a tá bola po modlitbe uzdravená. Hneď si povedal, že tu musí prísť, a prišiel. Bol veľmi, veľmi rád, že nás našiel, tešil sa preveľmi. Hallelujah. Jeho manželka zostala doma s deťmi, lebo sú ešte malé a bývajú na dedine v Jaklovciach.

Olivia Illárová

pastora a všetko, čo sa v ten večer udialo, si veľmi dobre pamätá idodnes. Dokonca si pamätá pastora, že bol „tenší“ a mal krásne sako, vyzeral podľa jej slov ako nejaký herec. Bola to pre ňu „efektívna skúška“ (jej slová), osobne si ju zavolať na pódium pastor v prítom-

prežila i operáciu a lekárov, ktorí sa sami strachovali, ako to dopadne, ona sama ich upokojovala a vravela im, že Boh rozhoduje o živote, preto bola ona pokojná, nebála sa. Dnes vie, že po stretnutí s pastorom zažila dva zázraky, cítila moc a doteraz si pamätá na ňu, cíti a rozpráva každému svedectvá o Ježišovi, veď

